

CONGRÉS FUNDACIONAL D'INICIATIVA DEL POBLE VALENCIÀ

DOCUMENT DE PRINCIPIS (resúm)

Els principis de **solidaritat, igualtat, justícia i llibertat** que fonamenten les grans ideologies anticapitalistes i revolucionàries dels segles XIX i XX formen part del nostre pensament, però no s'han de confondre amb les construccions ideològiques fetes en el seu nom.

Els valors sobre els quals es van alçar són vàlids, són permanents perquè són valors intrínsecament humans i transformadors. No hi ha cap cosa més revolucionària que acceptar que la realitat històrica canvia, acceptar que la mateixa evolució de l'ésser humà comporta que apareguen conflictes nous que requereixen noves solucions encara que els objectius de la lluita continuen sent els mateixos.

La tradició política d'esquerres, progressista i alliberadora, de lluita contra l'empobriment de milions de persones, que lluita per aconseguir la felicitat dels éssers humans, exigeix intel·ligència i noves eines. I, sobretot, exigeix recuperar els fonaments científics de l'acció política per recuperar la iniciativa i la capacitat de proposta en la societat civil i en les institucions, començant per fer perceptible per a la societat tot allò que l'actual sistema intenta ocultar-nos.

La nostra opció és analitzar la realitat i convertir els discursos en eines de canvi social per transmetre a la ciutadania les possibilitats de canvi i confrontar-la amb la seua pròpia experiència.

Cal construir una alternativa participativa a través del teixit associatiu, les xarxes socials o les entitats que conformen el tercer sector. La societat civil i els òrgans de govern són aspectes d'una mateixa institució en què la responsabilitat ha d'estar compartida i no exclusivament delegada.

Aquesta participació que reclamem naix del convenciment que els éssers humans adquirim drets pel simple fet de ser persones i no com a conseqüència del nostre nivell de vida. Aquests drets han de ser compartits amb uns altres éssers vius pel fet de compartir un medi ambient comú i que el nostre benestar depèn del fet que aquests altres éssers vius l'utilitzen simbiòticament com nosaltres.

L'accés a la informació, a més, adquireix una importància cabdal en la configuració de les consciències socials i en la construcció de la realitat. En tot cas, la centralitat de la informació en la construcció de la realitat en les societats obertes és de tal magnitud que ha de formar part de la reflexió d'una esquerra alternativa per al segle XXI. La democràcia pressuposa unes bases de veritat compartida, no de mentides imposades pel poder o creades pels grups mediàtics.

La informació, l'entreteniment i les diverses ofertes culturals que consumim també han de ser objecte de protecció i de garanties de la mateixa manera que ho són uns altres objectes de consum. Actualment som "consumidors totals" i, en el cas que ens pertoca, s'ha de garantir l'absència de frau. Sense confiança en la veracitat de qui ens governa no pot haver-hi espai públic democràtic. Els mitjans, a més, poden contribuir a la regeneració democràtica a condició que siguem, realment, plurals, veraços, independents i responsables.

Ara més que mai, **els éssers humans som més conscients que vivim en un planeta comú**, únic, amb una història comuna, sense fronteres reals, on les accions d'uns éssers humans signifiquen la felicitat o la dissort d'uns altres. La mundialització –tot i ser un procés històric llarg– durant les darreres dècades ha adquirit característiques

d'acceleració particularment preocupants, *translimitat* els límits físics que la natura imposa, sotmés les estructures polítiques, socials i culturals a les seues dinàmiques i interessos, i provocant amb tot això el patiment de milions de persones i l'increment de les diferències entre els éssers humans.

Lluitar contra aquest sotmetiment per una transformació real exigeix una acció política més més adaptada a les condicions particulars, més aglutinadora al voltant dels valors primordials i a les formes de participació política que aglutinen la diversitat de les respostes possibles.

En el centre del debat de l'esquerra alternativa continua estant el sistema econòmic, que en l'actual fase de desenvolupament capitalista, organitza les relacions internacionals i la funcionalitat dins dels sistemes polítics i de les respostes alternatives, utilitza mecanismes més subtils que difuminen la centralitat dels conflictes econòmics i socials, esvaeix o distorsiona els conflictes econòmics i els converteix en conflictes parcials i distrau la ciutadania dels debats centrals.

Es tracta d'un sistema econòmic en què els mecanismes de dominació els tenen directament les empreses o les corporacions, sense que es puga distingir dins d'elles la propietat ni les estructures de poder.

El control sobre totes les classes d'energia, sobre els aliments i l'aigua, sobre les matèries primeres, sobre els medicaments i els avanços científics, sobre els mitjans de transport i els mitjans d'informació permet que els rics controlen què, com, quan i per a qui són la riquesa i els coneixements a escala planetària.

I precisament perquè l'economia –ara i ací, el model de desenvolupament industrial- és en el centre de l'acció política trobem que les conseqüències d'aquest model esdevenen l'element central d'una política d'esquerres transformadora en un moment en què aquest model ha arribat al límit. Ara que aquesta contradicció s'ha fet palesa per als científics és quan els valors fonamentals de justícia, llibertat, solidaritat, igualtat, passen per assumir la consciència que el nus gordià de la vertadera transformació rau a imaginar una alternativa social compatible amb els límits de la natura i per ser conscients que qualsevol horitzó –resolga o no aquesta contradicció- provocarà canvis en les estructures socials, econòmiques i polítiques de la societat que coneixem hui.

La nostra alternativa fa girar al voltant de la resolució del conflicte medioambiental la construcció d'una societat més justa, igualitària i solidària, convencuts que és possible el benestar en una societat que minve els riscos i reduïska les taxes actuals de destrucció del planeta.

Aquest sistema té uns beneficiats i uns perjudicats. Els beneficiats, els ciutadans dels països desenvolupats; els perjudicats, els ciutadans dels països pobres. Conseqüència: els ciutadans dels països pobres protesten. per sobreviure i protesten enfront dels qui durant segles hem mantingut i mantenim un sistema que ara volem que paguen ells.

Protesten per la via dels fets, és a dir, es desplaçant-se cap on hi ha més riquesa, cosa que significa per a molts ciutadans del món pobre simplement poder estar i gaudir de les sobres de l'àpat i que té l'origen en l'existència d'un únic sistema econòmic-comercial capitalista a escala mundial.

Tindre una política que permeta reduir les migracions significa atacar directament les entranyes de la globalització. Per aquests motius les nostres propostes al voltant de la realitat de les migracions van dirigides a l'arrel del problema –la pobresa, l'absència

d'unes relacions internacionals polítiques i comercials equitatives i la desmesurada pressió dels països rics sobre les matèries primeres-, i les conseqüències que se'n deriven, que no són solament els problemes policials i de seguretat, sinó, sobretot, les que es produeixen als països emissors de població, és a dir, l'empobriment d'aquests països

I mentre una gran majoria de la població mundial viu en la pobresa, els qui formem part de la població rica tenim la possibilitat d'accedir a una tecnologia que duplica les prestacions cada dècada. La comercialització de la tecnologia i la privatització de l'accés als avanços científicotècnics és una mostra més del fet que els éssers humans hem esdevingut, per als amos d'aquest sistema, simples consumidors, de manera que el gaudir dels nostres drets depèn de la nostra capacitat de consum.

La nostra opció és que la investigació científica i la tecnologia han d'estar al servei del benestar i del desenvolupament personal dels éssers humans. I mentre aquests avanços són conseqüència de l'evolució col·lectiva i de l'esforç inversor col·lectiu els resultats que milloren les condicions de vida i el coneixement han d'estar immediatament al servei de la ciutadania, millorar el benestar i el desenvolupament personal per damunt de qualsevol altra consideració.

Nosaltres parlem de seguretat en tota l'extensió de la paraula, és a dir, seguretat humana, concepte que té a veure en primer lloc amb la seguretat jurídica, però també amb la seguretat sanitària, medioambiental, seguretat en les oportunitats i seguretat per a exercir la llibertat individual en una societat d'éssers humans diferents que cooperen entre si.

La nostra alternativa aposta per augmentar la seguretat tot reduint els riscos i millorar la societat del benestar i relacionar-la, alhora, amb els conceptes de pau i desenvolupament del tercer món en el camí de la transformació social. En definitiva parlem de les "dimensions no militars o policials de la seguretat", de canvis en la natura dels conflictes armats i violents i també, en el terreny del desenvolupament, del "desenvolupament humà", de les capacitats i de les necessitats.

Tot i que la societat actual relaciona la felicitat o el benestar amb la possibilitat de consumir bens i serveis, aquest comportament és resultat d'un sistema de producció que requereix incrementar les taxes de creixement material.

La nostra opinió és definitivament enfortir l'estat del benestar entés com una estructura de cooperació social que evite o revertisca les situacions d'exclusió; que afavorisca la integració, precisament dels qui el mercat exclou i la transferència de recursos; que permeta el desenvolupament ple de la ciutadania social, cosa que, alhora, incideix en la consolidació dels drets econòmics i polítics en una perspectiva socialista.

A més, l'estat del benestar ha d'enfortir les institucions públiques proveïdores de polítiques socials dirigides a millorar les condicions de vida i a promocionar la igualtat d'oportunitats dels ciutadans enfront de la mercantilització progressiva de l'estat del benestar.

La nostra visió del món no està compartimentada i els arguments que ens espenten a defensar una societat que tinga en compte la diversitat biològica i social i el respecte pels límits que la natura –quasi es podria dir que les lleis físiques- imposa, són els mateixos arguments que ens espenten a defensar un projecte polític inserit en un territori determinat. **Construïm una alternativa política des del País Valencià perquè és ací on vivim, perquè tenim una identitat territorial conformada històricament a la qual ens sentim vinculats, amb les seues peculiaritats, de la mateixa manera que**

qualsevol ciutadà del món se sent vinculat a un espai de convivència determina.

Una proposta que tracta d'aportar als altres les notres diferències, de mantenir la diversitat cultural i social que significa construir alternatives des d'un territori concret. La nostra defensa de la identitat és un element transversal de la nostra acció política.

La nostra opció és, definitivament, la feminització de la vida, començant per la política, és a dir, la incorporació dels valors que aporten les dones pel fet de ser-ho, pel fet que cada dona acumula en la seua condició de dona valors propis, com un nou paradigma que es fonamenta en l'*empoderament* per a tots.

Pels mateixos motius la nostra opció és integrar les sensibilitats i les maneres de viure que naixen d'experiències vitals diverses, entre les quals la pluralitat en l'orientació sexual de les persones. Una realitat que, en lloc d'empobrir o servir per generar nous guetos, serveix per enriquir una població cada vegada més individualista, més absent de la vida en general i tancada en si mateixa, amb el perill que això comporta.

A més, a nostra alternativa vol tenir en compte a més una exigència afegida: l'acompanyament generacional. **La nostra aposta és la d'afavorir la integració de les diferents generacions en una elaboració col·lectiva, atorgar-hi el valor que totes les experiències tenen i, en definitiva, mantenir la diversitat també al llarg del temps cercant la cooperació.**

Vivim en una societat en què les divisions de classe no es perceben amb la mateixa virulència amb què es percebien en els segles XIX i XX. No hi ha dubte que hi ha divisió de classes. Però com a conseqüència de l'extensió del consum massiu en la nostra societat, és evident que, sent la "classe mitjana" la gran majoria de la població, si pretenem incorporar-la a la construcció d'alternatives polítiques cal construir noves aliances socials, més complexes, que depassen la visió obsoleta d'una aliança amb una avantguarda conscienciada.

L'esquerra és plural perquè l'estructura social és plural. Aquesta aliança social ha de tenir el reflex en pactes polítics amb unes altres organitzacions que representen aquesta diversitat social.

La nostra opció és establir aliances i pactes que, sense buscar la unicitat orgànica i manenint la diversitat, permeten de crear debats que definisquen les zones difuses del canvi social i que mostren en la teoria i en la pràctica les eines i les alternatives, i amb això es creen estructures de compromís entre aquestes forces. Del lema "pensar globalment, actuar localment" a "pensar col·lectivament, actuar adaptativament, afavorir la diversitat, actuar cooperativament".

Aquesta és la nostra manera de vore les possibilitats d'una actuació alternativa, anticapitalista i amb projecció política sobre la nostra societat actual.

País Valencià
Tardor de 2007